

UDDRAG AF ISHRÁQÁT (Pragt)

Åbenbaret af Bahá'u'lláh

Du ser mig, O min Gud, som en fisk i støvet vride mig i smerte. Befri mig, hav barmhjertighed med mig, O Du, hvis hjælp påkaldes af alle mennesker, O Du, i hvis hånd tømmerne til magt over alle mænd og kvinder ligger. Når jeg grunder over mine alvorlige brist og mine store overtrædelser gribes jeg af fortvivlelse fra alle sider, og når jeg standser op for at tænke over Din gavmildheds hav og Din nådes himmel og Din milde barmhjertigheds dagstjerne, indånder jeg en duft af håb udbredt fra højre og venstre, fra nord og syd, som om alt skabt giver mig andel i de glade tidender, at skyerne i Din barmhjertigheds himmel vil lade deres regn strømme ned over mig. Ved Din magt, O Du, som er de oprigtiges støtte og deres attrå, der frydes ved Din nærhed! Dine mangfoldige gaver og velsignelser og Din nådes og Din omsorgs åbenbaringer har sandelig givet mig mod. Hvorledes kan ellers lutter intethed prise Hans navn, der ved et ord har bragt skabelsen til live, og hvorledes kan et flygtigt væsen hylde Ham, der har bevist, at ingen beskrivelse nogen sinde kan udtrykke Ham, og intet lovprisningens ord kan forherlige Hans ære? Han har for evigt været umådeligt hævet over forståelsen hos sine skabninger og helliggjort fra fatteevnen hos sine tjenere.

O Herre! Du ser denne livløse foran Dit åsyn; lad ham, ved Din gavmildhed og nådige gunst, ikke blive berøvet det evige livs bæger. Og Du ser denne lidende foran Din trone; send ham ikke bort fra Din helbredelses hav. Jeg bønfalder Dig om til alle tider og under alle forhold at gøre mig i stand til at ihukomme Dig, at lovprise Dit navn og at tjene Din sag, selv om jeg er vel vidende om, at hvad der end udgår fra en tjener, kan det ikke overskride hans sjæls begrænsninger eller sømme sig for Din Herlighed eller være værdigt for Din æres og Din majestæts bolig.

Din magt er mit vidne! Var det ikke for at fejre Din pris, ville min tunge være til ingen nytte for mig, og var det ikke for at yde Dig tjeneste, ville min eksistens ikke være mig til nytte. Var det ikke for glæden ved at skue stråleglansen i Dit herligheds rige, hvorfor skulle jeg nyde at se? Og var det ikke for glæden ved at lægge øre til Din blideste stemme, til hvad nytte er hørelse?

Den første Ishráq

Da visdommens dagstjerne hævede sig over Guds hellige religions horisont, udtrykte den denne allerherligste tale: De, der er i besiddelse af rigdom og har myndighed og magt, må vise den dybeste respekt for religion. I sandhed, religion er et strålende lys og en uindtagelig fæstning til beskyttelse og velfærd for verdens folkeslag, thi gudsfrygt tilskynder mennesket til at holde fast ved det, der er godt og sky alt ondt. Om religionens lampe bliver formørket, vil kaos og forvirring følge, og lyset fra ærlighed og retfærdighed, fra ro og fred vil ophøre at skinne. Om dette vil ethvert menneske med sand forståelse bære vidnesbyrd.

Den andre Ishráq

Vi har påbudt hele menneskeslægten at oprette Den lille Fred - det sikreste af alle midler til beskyttelse af menneskeheden. Verdens herskere skal med én stemme holde fast derved, for dette er det stærkeste redskab, der kan garantere tryghed og velfærd for alle folk og nationer. De er i sandhed manifesteringer af Guds magt og daggryet for Hans myndighed. Vi bønfalder Den Almægtige, om Han nådigt vil hjælpe dem i det, der bidrager til deres undersåtters vel. En omfattende forklaring om dette anliggende er tidligere blevet fremsat af Herlighedens Pen; vel er det med dem, der handler i overensstemmelse hermed.

Den tredje Ishráq

Det påhviler alle at overholde Guds hellige bud, eftersom de er livets kildespring for verden. Den guddommelige visdoms himmel bliver oplyst af de to lys, rådslagning og barmhjertighed, og verdensordenens baldakin er rejst på de to søjler, belønning og straf.

Den fjerde Ishráq

I denne åbenbaring er de hærskarer, der kan gøre den sejrrig, prisværdige gerningers og en oprigtig karakters hærskarer. Lederen og hærføreren for disse hærskarer har altid været gudsfrygt, en frygt der omfatter alt og hersker over alt.

Den femte Ishráq

Regeringer bør gøre sig fuldt ud bekendt med tilstanden hos dem, de regerer, og give dem stillinger, i henhold til fortjeneste og fortrin. Det pålægges alle regenter og herskere at overveje denne sag med den største omhu, således at forræderen ikke kan bemægtige sig den trofastes position, eller røveren herske i den pålideliges sted. Blandt de embedsmænd, der i fortiden har hersket i Dette største Fængsel, var der nogle, lovet være Gud, der var smykket med retfærdighed, men med hensyn til andre vender vi os mod Gud. Vi bønfalder Den ene sande Gud om at lede dem hver og en, således at de om muligt ikke vil blive berøvet troens og pålidelighedens frugt eller blive holdt borte fra ligheds og retfærdigheds lys.

Den sjette Ishráq

er forening og overensstemmelse blandt menneskenes børn. Fra tidernes begyndelse har enhedens lys kastet sine guddommelige stråler over verden, og de bedste midler til fremme af den enhed er for verdens folk at forstå hinandens skrift og tale. I tidligere epistler har vi pålagt de betroede i Retfærdighedens Hus enten at vælge et sprog ud fra de nu eksisterende eller antage et nyt og på samme måde at vælge et fælles skriftsprog. Der skal undervises i begge i alle skoler i verden. På den måde vil jorden blive betragtet som ét land og ét hjem. Den mest strålende frugt på kundskabens træ er dette ophøjede ord: I er alle frugt fra ét træ og bladene på én gren. Intet menneske skal sætte en ære i dette, at han elsker sit land, han skal hellere sætte en ære i, at han elsker sin art. Om dette har vi tidligere åbenbaret det, som er midlerne til verdens genopbygning og nationernes enhed. Velsignet er de, der når hertil. Velsignet er de, der handler i overensstemmelse hermed.

Den syvende Ishráq

Herlighedens Pen råder alle med hensyn til børns undervisning og opdragelse. Se det som Guds vilje har åbenbaret ved vor ankomst til fængselsbyen og nedskrevet i Den helligste Bog (Kitáb-i-Aqdas). Det er blevet indskærpet enhver fader at undervise sin søn og datter i læse- og skrivekunst og i alt, hvad der er blevet forklaret i Den hellige Epistel. Den, der tilsidesætter det, der er blevet ham påbudt, skal de betroede tage det, der er nødvendigt til deres undervisning, om han er rig, og hvis ikke ligger sagen hos Retfærdighedens Hus. Sandelig vi har gjort det til et ly for den fattige og nødlidende. Den, der opdrager sin søn eller en andens søn, for ham er det, som har han opdraget en af mine sønner; på ham hvile min herlighed, min kærlighed, min barmhjertighed, der har omsluttet verden.

Den ottende Ishráq

Denne passage, nu skrevet af Herlighedens Pen, regnes som del af Den helligste Bog: Mændene i Guds Retfærdigheds Hus har fået overdraget folkets anliggender. De er i sandhed Guds betroede blandt Hans tjenere og myndighedens dagry i Hans lande.

O Guds folk! Det, der skoler verden, er retfærdighed, thi den opretholdes af to søjler, belønning og straf. Disse to søjler er kilde til liv i verden. Eftersom der for hver dag er et nyt problem og for hvert problem en gavnlig løsning, skal sådanne anliggender henvises til Retfærdighedens Hus, således at dets medlemmer kan handle i henhold til tidens krav og behov. De, der for Guds skyld rejser sig for at tjene Hans sag, modtager guddommelig inspiration fra Det usynlige Rige. Det er pålagt alle at være lydige imod dem. Alle statsanliggender skal henvises til Retfærdighedens Hus, men andagtshandlinger må iagttages i henhold til det, som Gud har åbenbaret i sin bog.

O Bahás folk! I er dæmringsteder for Guds kærlighed og dagryene for Hans omsorg. Besmit ikke jeres tunger med forbandelse og forhånelse af nogen sjæl og vogt jeres øjne mod det, der ikke er sømmeligt. Fremsæt det der optager jeres tanker. Hvis det bliver vel modtaget er jeres mål nået; hvis ikke er det nytteløst at gøre indsigelse. Overlad den sjæl til sig selv og vend jer til Herren, Beskytteren, Den Selvbestående. Vær ikke årsag til sorg, langt mindre til uenighed og strid. Det er vores forhåbning at I vil modtage sand opdragelse i ly af Hans milde barmhjertighedens træ og handle i overensstemmelse med det, som Gud ønsker. I er alle bladene på ét træ og dråberne fra ét hav.

Den niende Ishráq

Formålet med religion som den bliver åbenbaret fra Guds hellige viljes himmel er at oprette enhed og overensstemmelse blandt verdens folk; lad den ikke blive årsag til uenighed og strid. Guds religion og Hans guddommelige lov er de mægtigste redskaber og de sikreste midler til dæmring af enhedens lys blandt mennesker. Verdens fremgang, nationernes udvikling, folkenes tryghed og fred for alle, der bor på jorden, er blandt Guds grundsætninger og bud. Religion skænker mennesket den dyrebareste af alle gaver, tilbyder velstandens bæger, giver evigt liv og øser uforgængelige goder på menneskeheden. Det påhviler lederne og herskerne i verden, og i særdeleshed de betroede i Guds Retfærdigheds Hus, til deres yderste evne at bestræbe sig på at bevare dens position, fremme dens interesser og højne dens stade i verdens øjne. På samme måde er det pålagt dem at undersøge tilstanden hos deres undersåtter og at gøre sig bekendt med anliggender og aktiviteter i de forskellige samfund i deres riger. Vi opfordrer manifestationerne på Guds magt - herskerne og regenterne på jorden - at beflicte sig og gøre alt hvad de evner, således at de må hænde kan fjerne uenighed fra denne verden og oplyse den med harmoniens lys...